

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžf/20/2013
Identifikačné číslo spisu:	5012200762
Dátum vydania rozhodnutia:	22.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Závadská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5012200762.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom predsedníčky JUDr. Eleny Závadskej a členov JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci žalobkyne: V. PhD., so sídlom O. správkyňa konkurznej podstaty Hausforyou, s.r.o. v konkurze, so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Moyzesova č. 4358/9, IČO: 36 613 444, zastúpenej JUDr. Eugenom Kostovčíkom, advokátom so sídlom v Košiciach, Gelnická č. 33, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom v Banskej Bystrici, Lazovná č. 63, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 19. marca 2012, číslo 1020508/1/391143/2012, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 30. apríla 2013, č. k. 20S/101/2012-28, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 30. apríla 2013, č. k.20S/101/2012-28, p o t v r d z u j e .

Žalobkyňa nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 30. apríla 2013, č. k. 20S/101/2012-28, podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 19. marca 2012, číslo 1020508/1/391143/2012, ktorým zmenil dodatočný platobný rozkaz Daňového úradu Liptovský Mikuláš z 1. decembra 2011 číslo 660/230/67821/11/Okol pre počítačiu chybu vo výške vyrubenej dane z pridanej hodnoty, a to zo sumy 11 755,12 € na sumu 11 755,09 €. Uvedenú sumu vyrubil žalobkyni daňový úrad podľa § 44 ods. 6 písm. b) bod 1 zákona SNR č. 511/1992 Zb. správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správe daní a poplatkov“), ako rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2007. Žalobkyni nepriznal náhradu trov konania, lebo nebola v konaní úspešná (§ 250k ods. 1 OSP).

Krajský súd zistil, že daňový subjekt Hausforyou, s.r.o., na ktorého majetok dňom 19. marca 2010 bol uznesením Okresného súdu Žilina z 15. marca 2010, č.k. 4K 2/2010-424, vyhlásený konkurz, prijal 28. mája 2007 na svoj účet platbu vo výške 2 218 000 Sk od objednávateľa Ing. S. ktorá uvedenú sumu vo výške 40% z dohodnutej ceny za dielo zaplatila žalobcovi ako zhotoviteľovi diela podľa článku III.

zmluvy o dielo.

Krajský súd ďalej zistil, že v prílohe č. 1 zmluvy o dielo, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, je predmet plnenia určený konkrétnym spôsobom, a to nielen slovne a graficky ale aj podľa platného stavebného povolenia, čím podľa názoru krajského súdu je týmto spôsobom stavba dostatočne špecifikovaná. V zmluve o dielo je konkrétnym spôsobom špecifikované, načo bude preddavok slúžiť, t.j. ktoré práce a dodávky zhotoviteľ na základe jeho úhrady vykoná. Krajský súd pokladal žalobné dôvody v celom rozsahu za nedôvodné. Za právne irelevantné pokladal námietku zmien v projektovej dokumentácii vykonané po zaplatení preddavku v máji 2007. Odôvodnil to tým, že ak boli zmeny vykonané a zhrnuté do technickej špecifikácie diela po uzavretí zmluvy o dielo, boli v každom prípade vykonané po zaplatení preddavku, preto na jeho použitie nemohli mať vplyv, keďže preddavok mohol byť podľa zmluvy o dielo a jej prílohy č. 1 použitý len na práce, ktoré už boli pred jeho zaplatením v týchto zmluvách špecifikované a na predmet plnenia, ktorý bol taktiež riadne špecifikovaný v týchto zmluvách v stavebnom povolení z roku 2005 projektovou dokumentáciou. Krajský súd neuznal za dôvodnú ani námietku žalobkyne o odňatí práva vyjadriť sa k argumentácii žalovaného k stavebným povoleniam, k projektovej dokumentácii, k vlastníctvu pozemkov a k spôsobu ich zistenia žalovaným s tým, že toto právo mohla využiť kedykoľvek počas daňového konania, lebo musela mať vedomosť o jeho vydaní. Okrem toho stavebné povolenie je súčasťou správneho spisu. Použitie tohto dôkazu zo strany žalovaného teda nemohlo byť pre žalobkyňu prekvapujúce a právna argumentácia žalovaného týmto dôkazom nemohla pre žalobkyňu znamenať ani ukrátenie na procesných právach. Krajský súd nepokladal za dôvodné ani za vecne správne námietky žalobkyne, ktorá poukázala na rozsudok Súdného dvora EÚ C-419/02 a na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Sžf/87/2009 s odôvodnením, že skutkové okolnosti, ktoré boli riešené v týchto rozhodnutiach boli podstatne odlišné ako v prejednávanej veci. V čase poskytnutia preddavku nebol známy konkrétny rozsah plnenia zo strany dodávateľa a tovary boli špecifikované len všeobecným spôsobom v zozname, ktorý sa mohol kedykoľvek meniť na základe dohody kupujúceho a predávajúceho a z ktorého si kupujúci mohol vybrať jednotlivé položky na základe dohody. Krajský súd sa stotožnil s právnym záverom žalovaného v tom, že daňový subjekt v zmysle § 19 ods. 4 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o „DPH“) ku dňu zdaniteľného plnenia mal povinnosť zdaníť aj preddavok. Z tohto dôvodu žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa odvolanie. Predovšetkým namietala, že samotné stavebné povolenie na výstavbu 55 montovaných samostatne stojacích rodinných domov typu Kriváň nie je tým dokumentom, ktorý by poskytoval celú relevantnú informáciu týkajúcu sa zdaniteľnej udalosti a zdaniteľné plnenie bolo tak identifikované, aby mohlo byť reálne v tento moment uskutočnené. Preddavky boli použité na účely uvedené v zmluvách, no nejednalo sa o predmet plnenia, ktorý bol špecifikovaný pôvodnou projektovou dokumentáciou. Na základe zaplatených prvých preddavkov boli v zmysle zmlúv vyhotovené nové architektonické štúdie, nové projektové dokumentácie a boli vydané nové stavebné povolenia (rozhodnutia o zmene stavby pred dokončením). Stavby sa začali realizovať až na základe nových architektonických štúdií, novej projektovej dokumentácie a nového stavebného povolenia. Po prijatí prvého preddavku a po dodaní novej architektonickej štúdie a projektovej dokumentácie bola vyhotovená finálna technická špecifikácia a už celé zdaniteľné plnenie bolo tak identifikované, aby mohlo byť reálne v tento moment uskutočnené. Ďalšie prijaté preddavkové platby sa zdaňovali. Zdôraznila, že z toho nie je možné vyvodiť záver, že v momente vyplatenia prvého preddavku bola známa celá relevantná informácia týkajúca sa zdaniteľnej udalosti (stavby). Potom neboli splnené ani podmienky uvedené v § 19 ods. 4 zákona o DPH a daňová povinnosť z týchto platieb dňom prijatia platieb nevznikla. Žiadala, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že zruší rozhodnutie žalovaného ako aj dodatočný platobný výmer prvostupňového správneho orgánu a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Súčasne žiadala rozhodnúť aj o trovách konania.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny. Uviedol, že v čase prijatia platby budúca dodávka rodinného domu v zmluve o dielo bola dostatočne konkretizovaná. Následné zmeny v projektovej dokumentácii stavby z hľadiska dane z pridanej hodnoty nemali vplyv na iné posúdenie predmetnej platby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

Podľa § 19 ods. 4 zákona o DPH ak je platba prijatá pred dodaním tovaru alebo služby, vzniká daňová povinnosť z prijatej platby dňom prijatia platby.

Podľa § 2 ods. 3 zákona o správe daní a poplatkov v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „zákon o správe daní“) správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo.

Podľa § 2 ods. 6 zák. o správe daní, pri uplatňovaní daňových predpisov v daňovom konaní sa berie do úvahy vždy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre určenie alebo vybratie dane.

Podľa § 29 ods. 8 zákona o správe daní a poplatkov daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktorý je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní, alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Zo spisov vyplýva, že predmetom súdneho preskúmania je rozhodnutie žalovaného z 19. marca 2012, číslo 1020508/1/391143/2012, ktorým bol žalobkyni vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty z príjmov daňového subjektu za zdaňovacie obdobie máj 2007.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného najmä z pohľadu, či súd prvého stupňa správne právne posúdil jeho zákonnosť.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd z obsahu spisov zistil, že žalovaný aj súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu zistili skutkový stav veci, na ktoré v celom rozsahu poukazuje a že dôvody odvolania sa neodlišovali od dôvodov podanej žaloby, s ktorými sa súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku v plnom rozsahu vyporiadal.

Odvolací súd na zdôraznenie správnosti dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa doplnia nasledovné:

Daňová kontrola k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2007 (aj iných období) sa začala 23. júla 2010. O výsledku daňovej kontroly správca dane spísal protokol z 2. marca 2011 číslo 660/320/12480/2011/Ia. Protokol bol so žalobkyňou prerokovaný 23. marca 2011, ktorý deň podľa § 15 ods. 12 zákona o správe daní a poplatkov, sa považuje za deň jeho doručenia.

Správca dane následne dodatočným platobným výmerom z 1. decembra 2011 číslo 660/230/67821/11/Okol žalobkyni vyrubil rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2007 v sume 11 755,12 €. Zistil, že v daňovom priznaní bola daň z pridanej hodnoty vyčíslená v sume - 412 105,00 SKK, daň zistená daňovým úradom bola v sume -57 970,00 SKK. Rozdiel z dane Daňový úrad Liptovský Mikuláš vyčísľil v sume 354 135,00 SKK, t.j. 11 755,12 € (prepočítané podľa stanoveného konverzného kurzu 1 euro = 30,126 Sk a zaokrúhlené podľa § 20 ods. 2 vyhlášky

č.75/2008 Z z., ktorou sa ustanovujú pravidlá vykazovania, prepočtu a zaokrúhľovania peňažných súm v súvislosti s prechodom na menu Euro na účely účtovníctva, daní a colné účely). Správny daňový rozdiel je však suma 11 755,09 €, na ktorú sumu upravil žalovaný v preskúmanom rozhodnutí.

Nepochybne bolo zistené, že daňový subjekt Hausforyou, s.r.o. Žilina 28. mája 2007 prijal na svoj účet platbu od Ing. S., ktorá sa uskutočnila v zmysle uzavretej zmluvy o dielo z 20. apríla 2007 uzavretej s objednávateľmi Ing. V. a Ing. S.. (V administratívnom spise je priložená zmluva o dielo v kópii a bez dátumu jej uzavretia, ale súčasne je priložená aj kópia dodatku č. 3 z 22. októbra 2008, v ktorom je uvedený dátum uzavretia zmluvy 20. apríla 2007). Žalobkyňa prijatie platieb potvrdila. Namietala, že podľa § 19 ods. 4 zákona o DPH daňová povinnosť za prijatú platbu nevznikla, pretože predmet plnenia z uzavretej zmluvy o dielo v čase prijatia platby nebol presne vymedzený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu zmluvy o dielo zistil, že daňový subjekt ako zhotoviteľ sa zaviazal vykonať dohodnutý rozsah prác a dodávok s tým, že dielo dodá riadne ukončené v zmysle zmluvy v súlade so stavebným povolením a zmenou stavby pred dokončením. V zmluve sa zmluvné strany dohodli na platobných podmienkach tak, že objednávateľ cenu diela zaplatí v dohodnutých splátkach (článok III). Prvá splátka, ktoré bola nazvaná ako finančná zábezpeka 40% z dohodnutej ceny v sume presne určenej, mal objednávateľ zaplatiť na v zmluve uvedený účet zhotoviteľa a v lehote v zmluve určenej (do troch pracovných dní od podpísania zmluvy). V každej zmluve boli vymenované práce a dodávky, ktoré budú vykonané následne za poskytnuté úhrady. Vo všetkých zmluvách o dielo bolo dohodnuté platenie ceny za dielo v štyroch splátkach (40%, 35 %, 20% a 5% z dohodnutej ceny).

Z uvedeného je zrejmé, že daňový subjekt mal vedomosť o tom, z akého právneho dôvodu na jeho účet došli peňažné prostriedky. Sám uvádza, že boli použité na účely uvedené v zmluvách.

Ustanovenie § 19 ods. 4 zákona o DPH upravuje daňovú povinnosť v prípade, ak daňový subjekt prijme platbu pred dodaním tovaru alebo služby.

Ak v prejednávanej veci daňový subjekt Hausforyou, s.r.o. Žilina prijal platby ešte pred tým, než začal plniť povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o dielo, tak prijatím tejto platby v zmysle § 19 ods. 4 cit. zákona mu vznikla daňová povinnosť. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, že hľadiska tejto daňovej povinnosti sú námietky žalovanej týkajúce sa určitosti predmetu zmluvy o dielo, ktorý podľa žalobkyne v čase platby nebol určitý, za irelevantné.

Podľa názoru najvyššieho súdu krajský súd o otázkach, ktoré boli dôvodom na podanie žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného nerozhodol svojvoľne ani protizákonne. Najvyšší súd nezistil dôvod na zmenu ani zrušenie napadnutého rozsudku a nezistil ani rozpor s daňovými predpismi ani judikatúrou Súdného dvora Európskej únie, preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a s § 224 ods. 1 OSP tak, že žalobkyňa nebola v konaní úspešná, a preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok